

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Ek/2090/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121375751
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121375751.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: D. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. XXX, XXX XX F. T., v konaní zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o, IČO: 47 237 406 so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, proti povinnému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, v konaní zastúpený: JUDr. Felix Neupauer - advokát so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o vymożenie 825,33 Eur s príslušenstvom, v exekúcii vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Ivetou Ailerovou, so sídlom exekútorského úradu J. Bottu 21, 934 01 Levice, pod sp. zn. 402EX 950/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti výroku III Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/2090/2021 zo dňa 10. februára 2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti výroku III. Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/2090/2021 zo dňa 10. februára 2022 **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

1. Dňa 10.02.2022 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom Uznesenie pod sp. zn. 24Ek/2090/2021, ktorým vo výroku I. zastavil exekúciu v celom rozsahu podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), vo výroku II. povinnému voči oprávnenému nepriznal nárok na náhradu trov exekučného konania a vo výroku III. uložil oprávnenému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ivetu Ailerovej, Exekútorský úrad Levice, so sídlom J. Bottu 21, 934 01 Levice trovy exekučného konania vo výške 36,- Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 26.05.2021 domáhal od povinného vymożenia 825,33 s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14C/65/2018 zo dňa 01.03.2021, právoplatný dňom 23.03.2021 a vykonateľný dňom 27.03.2021 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 12.07.2021 vydal súd poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Ivetu Ailerovej, so sídlom exekutorského úradu J. Bottu 21, 934 01 Levice, ktorý ju vedie pod č. 402EX 950/21. V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie. Súd kontrolou doručeníek zistil, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. Povinný namietal vykonateľnosť predloženého exekučného titulu. Exekučný súd zo spisu základného konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 14C/65/2018 zistil, že ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným (t.j. dňa 26.05.2021), uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14C/65/2018 zo dňa 01.03.2021 nenadobudlo vykonateľnosť. Na základe uvedeného dospel k záveru, že toto rozhodnutie nemôže byť exekučným titulom a tým pádom nie je spôsobilým podkladom pre vedenie exekúcie na majetok povinného. Dôvodom bolo neuplynutie lehoty na dobrovoľné splnenie povinnosti, ktorá bola povinnému týmto rozhodnutím uložená ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie, pretože toto rozhodnutie nebolo riadne v základnom konaní doručené povinnému. Vedenie exekúcie na podklade takéhoto rozhodnutia by bolo v rozpore s účelom exekučného konania, ktorým je nútený

výkon exekučného titulu pre prípad, že subjekt povinnosti si odmieta svoju judikovanú povinnosť voči osobe oprávnenej splniť dobrovoľne. V konaní bolo preukázané, že exekučný titul nebol doručený právnomu zástupcovi povinného, ktorý ho v základnom konaní zastupoval. Preto predložené rozhodnutie súdu, ktoré oprávnený označil ako exekučný titul sa nemohlo stať vykonateľným rozhodnutím na podklade ktorého by bolo možné viesť exekúciu. Vzhľadom na uvedené súd exekúciu v celosti zastavil, nakoľko sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia jeho vymáhateľnosti. O trovách exekúcie povinného rozhodol tak, že povinnému ako úspešnej strane sporu ich náhradu nepriznal. Dôvodom bola skutočnosť, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade potvrdenia o formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, ktorý sa neskôr ukázal ako vadný. Oprávnený konal na podklade dôvery v akt súdnej moci, pričom až neskoršie zistenia o neúčinnom doručení exekučného titulu viedli k zastaveniu exekúcie. Vzhľadom na uvedené oprávnenému nie je možné pričítať dôvod pre ktorý došlo k zastaveniu exekúcie a tým pádom mu uložiť vo vzťahu k povinnému povinnosť náhrady jeho nákladov. Keďže došlo k zastaveniu exekúcie v celom rozsahu, súd následne rozhodoval aj o trovách exekúcie súdneho exekútora. Súd dospel k záveru, že súdny exekútor má nárok na náhradu paušálnych výdavkov. Uviedol, že súdnemu exekútorovi vzniká nárok na náhradu paušálnych výdavkov okamihom doručenia poverenia na vykonanie exekúcie (§ 51 ods. 1 Exekučného poriadku) bez rozdielu, či táto exekúcia začala alebo nezačala oprávnene. Súd ďalej konštatoval, že ukončenie exekúcie nenastalo splnením vymáhaného nároku zo strany povinného podľa § 61o ods. 1 Exekučného poriadku, ale jej zastavením zo strany súdu. V prípadoch, keď dochádza k ukončeniu exekúcie z iného dôvodu ako pre vymożenie alebo splnenie nároku povinným, je to oprávnený, ktorý v zmysle § 199c ods. 1 v spojení s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku platí vzniknuté trovy exekúcie. S podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Keďže dôvodom na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorý ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie nenadobudol vykonateľnosť, možno konštatovať, že dôvod zastavenia exekúcie je možné pričítať práve oprávnenému. Keďže súd konanie zastavil z dôvodu, ktorý existoval už v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, podľa § 22 ods. 1, ods. 2 vyhlášky tak poverenému súdnemu exekútorovi priznal náhradu výdavkov vo výške 36,- Eur, ktorá pozostáva z náhrady paušálnych výdavkov vo výške 30,- Eur (50% zo sumy 60,- Eur) a DPH v sume 6,- Eur. Vyšší súdny úradník napadnuté uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 45 ods. 1, § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, 61l ods. 3 prvej vety, § 196, § 197 ods. 1, ods. 2, § 198 ods. 2, § 199a ods. 1, ods. 2, § 199b, § 199c ods. 1 prvá veta, § 199d ods. 2, § 199e prvá veta Exekučného poriadku, ustanoveniami § 21 ods. 1, ods. 2 prvá veta, § 22 ods. 1, ods. 2 vyhlášky č. 68/2017 Z. z. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku (ďalej len „Vyhláška“) a ustanoveniami § 13a ods. 2, § 10 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších prepisov (ďalej len „Vyhláška č. 655/2004 Z. z.“).

3. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť voči výroku III. napadnutého uznesenia s tým, že žiadal, aby súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie neprizná. Sťažnosť odôvodnil tým, že nie je možné pričítať oprávnenému dôvod na zastavenie exekúcie. Poukázal na to, že v tomto prípade skutočnosťou, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu je nedoručenie uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14C/65/2018 zo dňa 01.03.2021 právnomu zástupcovi povinného. Uviedol, že dňa 20.04.2021 bola oprávnenému zo strany Okresného súdu Banská Bystrica riadne doručená Doložka právoplatnosti a vykonateľnosti k predmetnému uzneseniu s vyznačeným dátumom nadobudnutia právoplatnosti 23.03.2021 a dátumom nadobudnutia vykonateľnosti: 27.03.2021, na základe ktorého podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie. Čiže dôvod zastavenia exekučného konania vznikol činnosťou resp. nečinnosťou Okresného súdu Banská Bystrica. O týchto skutočnostiach sa oprávnený objektívne nemal ako dozvedieť a nemožno spravodlivo od oprávneného požadovať, aby sa v každom prípade osobitne dožadoval od súdu, žalovaného a/alebo právneho zástupcu žalovaného informácie, či bol správne doručený rozsudok/ uznesenie resp. či súd správne vygeneroval doložku právoplatnosti a vykonateľnosti. Oprávneného nemožno zaviazat' na úhradu trov exekúcie vzhľadom k tomu, že svojim konaním nezavinil zastavenie exekúcie, nakoľko v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie mal k dispozícii exekučný titul s vyznačenou právoplatnosťou a vykonateľnosťou. A z tohto dôvodu mu nemožno pričítať dôvod, pre ktorý došlo k zastaveniu exekúcie. Poukazuje na rozpor ods. 36 a 44. napadnutého uznesenia, kde vyšší súdny úradník pri posudzovaní trov exekúcie povinného konštatoval, že oprávnenému nemožno pričítať dôvod zastavenia exekúcie, avšak pri posudzovaní trov exekúcie

súdneho exekútora už taký dôvod vzhliadol. V závere uviedol, že podľa jeho názoru skutočnosť, kedy pochybí konajúci súd, nemožno pričítať a klásť za vinu samotnému oprávnenému, a následne ho zaviazat' na náhradu trov exekučného konania.

4. Súd zaslal sťažnosť oprávneného na vyjadrenie povinnému, ktorý sa však k uvedenej sťažnosti oprávneného napriek výzve súdu nevyjadril.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 611 ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

13. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 197 ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami.

15. Podľa § 198 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona.

16. Podľa § 199c ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

17. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky, exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

18. Podľa § 21 ods. 2 veta prvá Vyhlášky, náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

19. Podľa § 22 ods. 1 a 2 Vyhlášky, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,- Eur. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

20. Preskúmaním podanej sťažnosti súd zistil, že táto bola právnym zástupcom oprávneného podaná do dátovej schránky súdu dňa 28.02.2022 a smeruje voči výroku III. napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo do dátovej schránky právneho zástupcu oprávneného doručené dňa 11.02.2022, bola sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§ 242 CSP).

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal výrok III. napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná.

22. V prvom rade súd musí uviesť, že exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu a zároveň je jeho druhým štádiom. Exekučný poriadok je teda v pozícii lex specialis a vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania. Týmito subjektmi sú súdny exekútor, účastníci konania a štát. Jednotlivé zložky trov týchto subjektov vymedzuje zákon taxatívnym spôsobom, spolu s pravidlami pre ich platenie a (prípadnú) náhradu. Vzhľadom na uvedené, iné náklady nemožno považovať za trovy exekučného konania.

23. Exekučné konanie je zásadne návrhovým konaním. Preto v danom prípade platí zásada úspechu v spore, ktorá je kritériom pre priznanie náhrady trov konania. Čiže podobne ako v základnom konaní riziko neúspechu konania je rizikom žalobcu (v exekúcii označovaného ako oprávneného). V danom prípade došlo k zastaveniu exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Súd teda správne pristúpil k tomu, keď vo výrokovej časti napadnutého uznesenia rozhodoval aj o trovách exekúcie a ich výške.

24. V otázke trov súdneho exekútora súd opätovne uvádza, že nárok na náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora vzniká okamihom doručenia poverenia na vykonanie exekúcie bez rozdielu, či táto exekúcia začala alebo nezačala oprávnene. Súd v rámci rozhodovania o nároku súdneho exekútora na náhradu paušálnych výdavkov preto pristúpil k posudzovaniu, ktorý z účastníkov konania bude povinným subjektom na ich úhradu. Exekučný poriadok upravuje, že náhradu paušálnych výdavkov znáša ten účastník konania, ktorý je povinný platiť trovy. Teda bolo nevyhnutné zistiť, či je týmto subjektom oprávnený alebo povinný. V danom prípade je nesporné, že došlo k zastaveniu exekúcie v celom rozsahu. Preto je možné konštatovať, že v predmetnej exekúcii je neúspešnou stranou oprávnený. Exekučný poriadok však stanovuje ešte jednu podmienku, a tou je pričítateľnosť dôvodu pre ktorý došlo k zastaveniu exekúcie. V tomto exekučnom konaní došlo k zastaveniu exekúcie z dôvodu, že následne resp. dodatočne po tom ako bola vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu, táto bola zrušená, avšak, čo je podstatné, k jej zrušeniu došlo až ex post po tom, ako začalo toto exekučné konanie, t.j. po tom, ako v čase začatia tohto exekučného konania nebola o správnosti a platnosti doložky právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu žiadna pochybnosť. Inými slovami povedané, súd po posúdení zisteného skutkového stavu veci týkajúceho sa vyznačovania vykonateľnosti predloženého exekučného titulu, dospel k právnemu záveru, že oprávnenému objektívne, vzhľadom na to, že sa o nesprávne vyznačenej vykonateľnosti exekučného titulu dozvedel až v priebehu exekučného konania nemožno vo všeobecnosti pričítať predmetný dôvod zastavenia exekúcie. Iná situácia by nepochybne nastala, keby oprávnený podával návrh na vykonanie exekúcie v čase, keď by sám nedisponoval žiadnou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, čo však nebol tento prípad. Daná argumentácia je plne použiteľná pre prípad posudzovania náhrady trov účastníkov konania. O ktorých súd rozhodol v napadnutom uznesení tak, že povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal (výrok II. napadnutého uznesenia).

25. V sťažnosti však bol napadnutý výrok III. uznesenia pojednávajúci o zaviazaní oprávneného na náhradu trov súdneho exekútora, konkrétne náhrady paušálnych výdavkov. Súd uvádza, že pri posudzovaní tohto nároku je nutné ísť ďalej. Súd nespochybňuje oprávnenie oprávneného podať návrh na vykonanie exekúcie, pokiaľ disponuje v tom čase vykonateľným exekučným titulom. Zároveň však spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Z ustanovenia § 197 Exekučného poriadku totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva (pozri formuláciu „...patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a

nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania,...), že súdnemu exekútorovi patrí minimálne náhrada paušálnych výdavkov, ktorá je určená vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. Všeobecne možno uviesť, že pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by súdnemu exekútorovi s vedením exekúcie nevznikli. Aj keď ide v danom prípade o výkon práva (podať návrh na vykonanie exekúcie), nejde o výkon práva bezodplatný. S podaním návrhu na vykonanie exekúcie (ako výkonom práva) sú vždy spojené náklady (napr. súdny poplatok), ktoré platí ten, kto návrh podáva s očakávaním, že ich bude mať nahradené povinným. Rovnako tak v prípade udelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdom vznikajú náklady súdnemu exekútorovi, ktorý ich má mať nahradené. Súdny exekútor nie je oprávnený bez ďalšieho poverenie udelené súdom na základe návrhu oprávneného odmietnuť, či vrátiť, ale exekúciu je povinný začať vykonávať, s čím mu bez pochybností vznikajú náklady, ktoré by mu neboli vznikli keby oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nepodal. K tvrdeniam oprávneného, že oprávnenému nemožno za žiadnych okolností pričítať procesné pochybenia súdu, ktorý exekučný titul vydal súd uvádza, že s ním je možné súhlasiť, ale uvedené procesné pochybenie súdu, ktorý exekučný titul vydal možno ešte menej pričítať súdnemu exekútorovi, ktorému vznikli náklady spojené s vedením exekúcie iba z dôvodu, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie. Čiže pri porovnaní miery zavinenia vzniku týchto nákladov v konaní, súd dospel k záveru, že dôvod pričítateľnosti a miera zavinenia ich vzniku je väčšia u oprávneného, pretože podal návrh na vykonanie exekúcie s vadou. Súčasťou tejto procesnej zodpovednosti oprávneného je aj jeho povinnosť niesť riziko, že exekúcia vedená voči povinnému nebude úspešná, resp. nastanú také okolnosti, ktoré spôsobia jej zastavenie. Na základe vyššie uvedených skutočností odôvodňujúcich zastavenie exekúcie má exekučný súd za to, že oprávnenému je možné vo vzťahu k náhrade paušálnych výdavkov súdneho exekútora pričítať procesné zavinenie zastavenia exekúcie, keďže podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorý je nevykonateľný a teda v dôsledku nedostatku formálnej vykonateľnosti exekučného titulu nastali iné skutočnosti, ktoré bránia jeho vymáhateľnosti. Uvedené teda znamená neúspech oprávneného v tomto konaní.

26. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bola sťažnosť oprávneného týkajúca sa výroku III. napadnutého uznesenia vyhodnotená ako nedôvodná a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia, keď ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).